

Boye Hansen: Efter lovforslagets anden behandling har udvalget i et møde behandlet en henvendelse fra landsdelsmuseerne, som gerne ser statstilskuddene forhøjet ud over det, lovforslaget indebærer. Imidlertid er der i udvalget trods al velvilje almindelig enighed om det rigtige i, at vi i en periode får lejlighed til at følge virkningerne af de forhøjelser, der nu er foreslået gennemført, og jeg skal derfor på hele udvalgets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse uændret.

Vagn Bro: Jeg kan henholde mig til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Boye Hansen nu har fremsat. Jeg ønsker dog at føje til, at der ganske vist har været et enkelt andragende om yderligere bidrag — og det spørgsmål må vi se på ved næste revision — men jeg anser dog denne lovgivning for ganske overordentlig betydningsfuld. Den bygger på hjælp til selvhjælp. Den bygger på dette, at når folk ude i landet bevarer de gamle minder, får de tilskud af det offentlige; jo mere de selv yder, des mere får de. Jeg nærer ikke tvivl om — jeg er selv formand for et af vore museer — at denne lovgivning vil være af overmåde betydning for vort folk.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg takker såvel udvalgets ordfører som det ærede medlem hr. Vagn Bro for de faldne udtalelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 137 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1964 til 31. marts 1965.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 54) findes i tidenden sp. 1434, finansudvalgets betænkning i tillæg D. sp. 2193).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Kaj Andresen: Jeg gør opmærksom på, at ændringsforslagene til finanslovforslaget først kommer til behandling ved tredje behandling. Ændringsforslagene fra de respektive ministre foreligger dog allerede nu som fortryk.

Finansudvalget har på sædvanlig vis gennemgået finanslovforslagets paragraffer. Der er stillet en række spørgsmål til ministre, og der er dels forhandlet herom i samråd, dels modtaget svar og redegørelser. Disse besvarelser er optrykt i den foreliggende betænkning. Jeg henleder også opmærksomheden på en udførlig oversigt fra finansministeriet over statens udgifter til lønninger, honorarer og andre ydelser fordelt på de enkelte ministerier.

Socialistisk folkeparti vil som ved tidligere lejligheder stemme imod en række bevillinger til forsvaret under §§ 2,10, 13, 22 og 27.

På flertallets, socialdemokratiets, det radikale venstres, venstres og det konservative folkepartis, vegne anbefaler jeg finanslovforslaget til videre behandling.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg har et par spørgsmål til den højtærede finansminister, som jo ved fremsættelsen af regeringens nylig vedtagne afgiftslovforslag bl. a. henviste til finanslovforslaget.

For det første: kender den højtærede finansminister baggrunden for nationalbankens efter min opfattelse ret besynderlige pengepolitik i sidste uge? Det fremgår jo af børsberetningerne, at banken sidste onsdag indstillede sine obligationskøb, indtil kursen var presset ned med et større fald, end det har været tilfældet i mange måneder. Renten steg altså.

For det andet vil jeg gerne spørge, i hvor høj grad det var pres fra nationalbanken, der forårsagede de nylig vedtagne afgiftsforhøjelser. Uden i øvrigt at komme ind på en større debat om spørgsmålet afgiftsforhøjelsers berettigelse eller ikke ønsker jeg blot at sige, at af alle tænkelige skatteformer kunne man ikke godt have fundet andre, der i så høj grad medvirker til at forcere prisstigningstendenserne her i lan-

[Skræppenborg-Nielsen.]

det. Det er vel ikke sådan, at nationalbanken med sine transaktioner eller måske snarere manglende transaktioner har villet understrege sine hensigter og vise sin magt? I al sin enkelhed kan nationalbanken jo godt have sagt til regeringen: hvis regeringen ikke strammer finanspolitikken — og det er jo det, der sker ved afgiftslovene — må nationalbanken hæve diskontoen. Kan og vil den højtærede finansminister udtale sig herom?

Det fremgår af den foreliggende betænkning over finanslovsforslaget fra finansudvalget, at vi i socialistisk folkeparti som hidtil vil stemme imod alle militære udgifter.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne først benytte anledningen til at takke finansudvalget for dets arbejde med finanslovsforslaget og for den indstilling, som foreligger om at gå videre med det.

Til det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen kan jeg sige, at jeg ikke er i stand til at give oplysninger om nationalbankens holdning i sidste uge på det pengepolitiske område. Derimod kan jeg sige ganske klart, at der ikke har foreligget nogen art af pres fra nationalbanken i forbindelse med de forslag om afgiftsforhøjelser, som det ærede medlem omtalte.

Jeg vil endelig gøre den bemærkning til det ærede medlem, når vi nu skal genoplive diskussionen om afgiftsforhøjelserne, at jeg har meget vanskeligt ved at se, at det skulle være det område, der mest ville sætte prisstigningsbevægelser i gang. Det er klart, at de nævnte varer i sig selv bliver dyrere, men der er jo ikke afledt andre prisstigninger deraf, end hvad der kan blive tale om — og det er yderst begrænset — for benzinens vedkommende.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

§ 2. K. (våbenarsenalet)

vedtoges med 126 stemmer mod 9.

§ 2. L. (ammunitionsarsenalet), N. (den militære klædefabrik) og O. (orlogsværftet) betragtedes som

vedtaget med samme stemmetal som § 2. K.

§ 2 i øvrigt og §§ 3-9
vedtoges uden afstemning.

§ 10.2.08. (NATO)
vedtoges med 134 stemmer mod 11.

§ 10.2.09. (Det atlantiske Institut) betragtedes som
vedtaget med samme stemmetal som § 10.2.08.

§ 10 i øvrigt og §§ 11-12
vedtoges uden afstemning.

§ 13.3. (udskrivningsvæsenet)
vedtoges med 134 stemmer mod 11.

§ 13.4. (civilforsvaret)
vedtoges enstemmigt med 134 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 13 i øvrigt og §§ 14-21
vedtoges uden afstemning.

§ 22.10. (centralstyrelsen)
vedtoges med 134 stemmer mod 11.

§ 22.11.-27. (fællesudgifter for værnene), 30. (hæren), 40. (søværnet), 50. (flyvevåbnet), 60. (hjemmeværnet), 62. (internationale anlægsprogrammer m. v.), 81. (forsvarets materielintendantur) og 82. (forsvarets civilundervisning) betragtedes som
vedtaget med samme stemmetal som § 22.10.

§ 22 i øvrigt og §§ 23-26
vedtoges uden afstemning.

§ 27.1.09. (våbenarsenalet)
vedtoges med 134 stemmer mod 11.

§ 27.1.10 (ammunitionsarsenalet), 1.12. (den militære klædefabrik), 1.13. (orlogsværftet) og 2.22. (forsvarsministeriets militærafsnit (01., 02., 03.)) betragtedes som
vedtaget med samme stemmetal som § 27.1.09.

§ 27 i øvrigt og §§ 28-31
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i finansudvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende Danmarks ratifikation af nordisk overenskomst om gensidig bistand i nødstilfælde i forbindelse med strålingsulykker.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. IX) findes i tillæg A. sp. 967, fremsættelsen i tidenden sp. 3145).

Sagen sattes til forhandling.

Waldemar Laursen: Det er vel mindre end et par år siden, folketinget vedtog forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den internationale arbejdskonference i Genève i 1960 vedtagne konvention om beskyttelse af arbejdere mod ioniserende stråling. Denne konvention tog i særdeleshed sigte på den inden for den industrielle produktion øgede anvendelse af isotoper, et af atomkraftens biprodukter, og apparater med ioniserende stråling og angik forebyggende foranstaltninger imod eventuel strålingsfare og dennes borteliminering ved forskriftsmæssige beskyttelsesforanstaltninger. Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vedrørende Danmarks ratifikation af en nordisk overenskomst i forbindelse med strålingsulykker har et videre sigte, idet det her drejer sig om bistand i forbindelse med strålingsulykker, d. v. s. når ulykken er sket.

Overenskomsten er blevet til på initiativ af Den internationale Atomenergi Organisation i Wien, hvis hovedformål i øvrigt er at medvirke til fredelig udnyttelse af atomenergien. Sideordnet hermed arbejder organisationen med problemer angående beskyttelse og foranstaltninger mod radioaktiv stråling, på hvilket område den har stor erfaring og viden. Derfor er det naturligt, at det er denne organisation, der har taget initiativet til overenskomstens udarbejdelse og samtidig valgt det nordiske område og

dermed de nordiske lande som den gruppe, der først indgår en overenskomst af en sådan art. Overenskomsten betyder da også en videre udbygning af det nordiske samarbejde, som er tilvejebragt angående den fredelige udnyttelse af atomenergien.

Overenskomsten tager sigte på gensidig hjælp parterne imellem i tilfælde af, at en ulykke skulle ske på det nukleare område og den er af et sådant omfang, at bistand anses for nødvendig, fordi der er fare for radioaktiv udstråling. Nu skal man vel passe på ikke at overdimensionere faren for, at sådanne ulykker kan opstå. Sikkerhedsforanstaltningerne ved vore atomkraftværker m. v. er så effektive, at mulighederne for nukleare ulykker er ret begrænsede, ja, man kan vel sige overmåde minimale. Alligevel kan man ikke se bort fra, at en ulykke kan ske, hvorfor det er af betydning i påkommende tilfælde, at de nødvendige hjælpeforanstaltninger kan iværksættes og vel at mærke iværksættes så hurtigt som muligt uden forudgående forhandlinger og i et omfang, der er tilstrækkeligt til om muligt at begrænse ulykkens omfang. Det er også dette, det foreliggende forslag om gensidig bistand de nordiske lande imellem i tilfælde af strålingsulykker tager sigte på. Der er i overenskomsten fastsat betingelser og vilkår, under hvilke Den internationale Atomenergi Organisation eller et af de kontraherende nordiske lande på anmodning gensidig kan og bør yde bistand, hvis ulykkestilfælde med fare for ioniserende stråling skulle indtræffe.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på overenskomstens bestemmelser angående fordeling af udgifterne i forbindelse med bistandsydelse, erstatningsansvar i tilfælde af opstået skade på det bistandsydende lands materiale, eller i værste tilfælde om der bliver tale om tab af menneskeliv. Alle disse problemer indeholder overenskomsten klare bestemmelser om, ligesom den også indeholder bestemmelser om eventuel tilbagebetaling fra overenskomsten og i et tillæg peger på myndigheder, der af parterne er bemyndiget til at modtage begæring om tilbud og bistand i tilfælde af, at ønsker herom fremsættes.

Overenskomsten er for Danmarks vedkommende undertegnet under forbehold af ratifikation, og jeg kan på mit partis vegne